

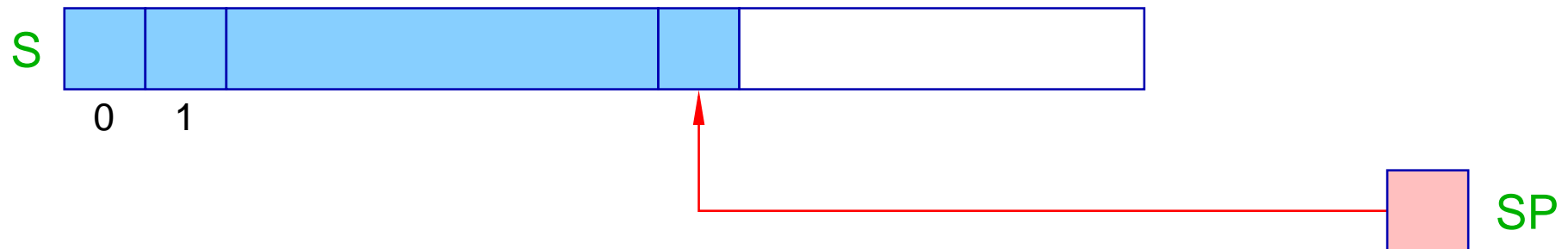
CMa — lihtsustatud C abstraktne masin

CMa arhitektuur

- Iga abstraktne masin määrab mingi hulga käske, mis on täitmiseks abstraktsel riistvaral.
- Seda abstraktset riistvara võib vaadelda kui teatavate andmestruktuuride kogumit, mida käsud kasutavad
- ...ja mida juhib täitmisaegne süsteem (run-time system).

CMa arhitektuur

Magasin:

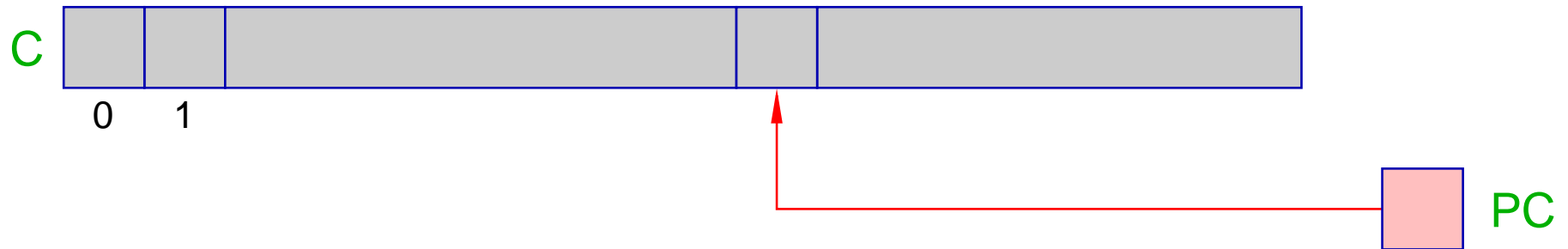
S = **Stack** — mälupiirkond andmete hoidmiseks, kus uute elementide lisamine/eemaldamine käib LIFO printsiibil.

SP = **Stack-Pointer** — register, mis sisaldab ülemise (so. viimasena lisatud) elemendi aadressit.

Lihtsustus: kõik mittestruktuurset tüüpi väärtused on sama suurusega ja mahuvad ühte magasinipessa.

CMa arhitektuur

Kood:

C = **C**ode-store — mälupiirkond programmikoodi hoidmiseks; igas pesas on täpselt üks abstraktse masina käsk.

PC = **P**rogram **C**ounter — register, mis sisaldab järgmisena täidetava käsu aadressit.

Algselt sisaldab **PC** aadressit 0; so. **C[0]** sisaldab kõige esimesena täidetavat käsku.

CMa arhitektuur

Programmi täitmine:

- Masin laadib käsu **C[PC]** registrisse **IR** (Instruction-Register), seejärel suurendab registrit **PC** ühe võrra ning lõpuks täidab selle käsu:

```
while (true) {  
    IR = C[PC]; PC++;  
    execute (IR);  
}
```

- Käsu täitmine võib muuta registri **PC** sisu (hüpped).
- Masina peatsükli katkestab käsk **halt**, mis tagastab kontrolli väliskeskkonnale.
- Ülejäänud käsud toome sisse järk-järgult vastavalt vajadusele.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Ülesanne: väärtustada avaldis $(1 + 7) * 3$

See tähendab: genereerida käskude jada, mis

- leiab avaldise väärtuse ja
- lisab selle magasinini tippu.

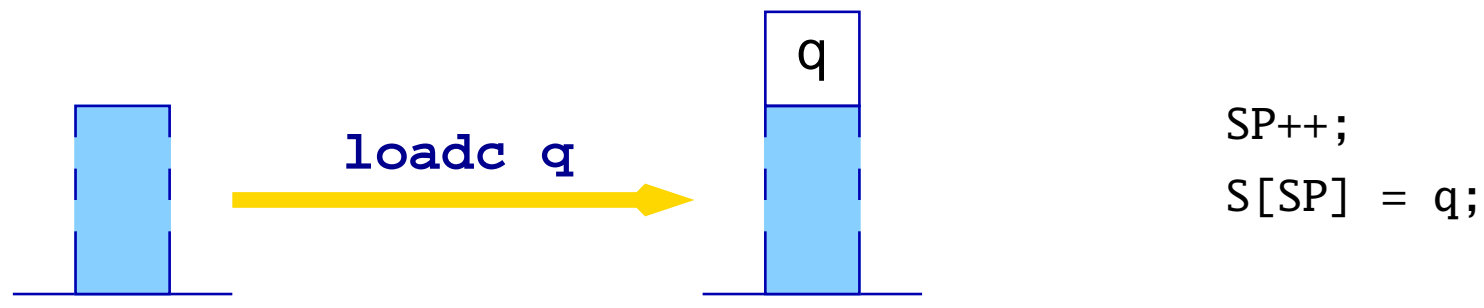
Idee:

- kõigepealt arvutame alamavaldiste väärtused,
- salvestame need magasinini tippu ning
- seejärel rakendame antud operaatorile vastavat käsku.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Üldprintsiibid:

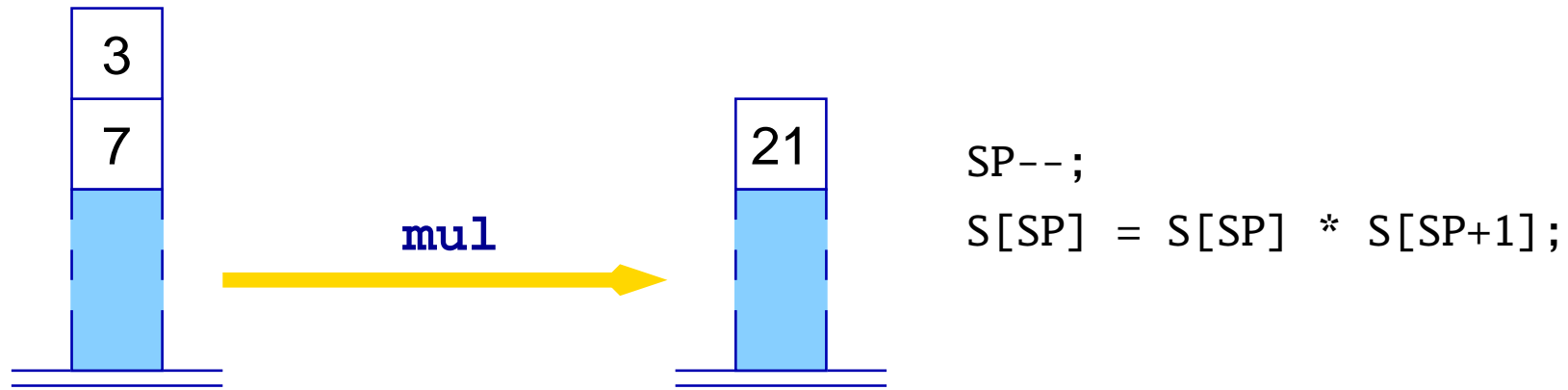
- käsud eeldavad, et nende argumendid on ülemistes pesades,
- käsu täitmine tarvitab oma argumendid ära,
- tulemus salvestatakse magasini tippu.

Käsk `loadc q` ei oma argumente ja salvestab konstandi `q` magasini tippu.

NB! Registri `SP` sisu on joonisel esitatud ainult kaudselt magasini kõrguse kaudu.

Lihtsad avaldised ja omistamine

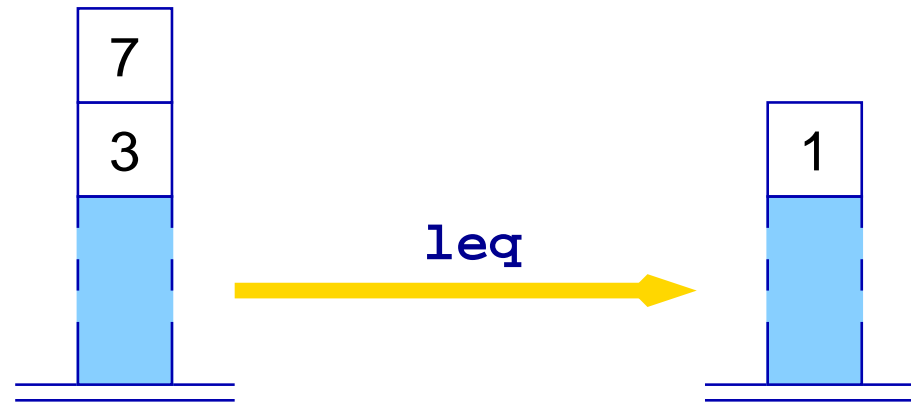

Käsk `mul` eeldab magasini kahte argumenti, tarvitab need ära ja salvestab nende korrutise magasini tippu.

Teised binaarsetele aritmeetilistele ja loogilistele operaatoritele vastavad käsud `add`, `sub`, `div`, `mod`, `and`, `or`, `xor`, `eq`, `neq`, `le`, `leq`, `ge` ja `geq` töötavad analoogselt.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Näide: operaator `leq`

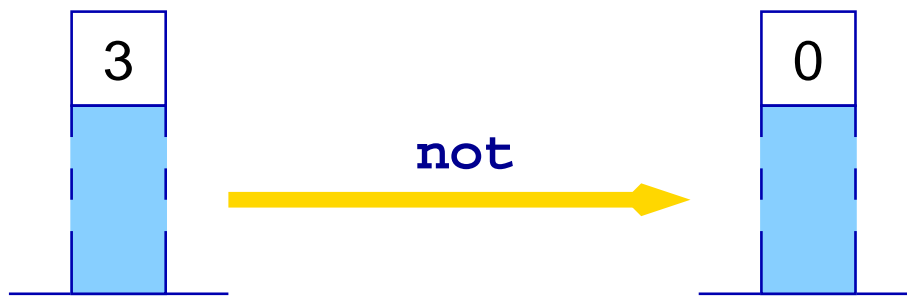
NB! Arv 0 esitab väärat tõeväärtust, kõik teised täisarvud on tõesed väärtused.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Unaarsed operaatorid **neg** ja **not** tarvitavad ühe argumendi ja produtseerivad ühe tulemuse:


```
S[SP] = -S[SP];
```



```
if (S[SP] ≠ 0)
    S[SP] = 0;
else
    S[SP] = 1;
```

Lihtsad avaldised ja omistamine

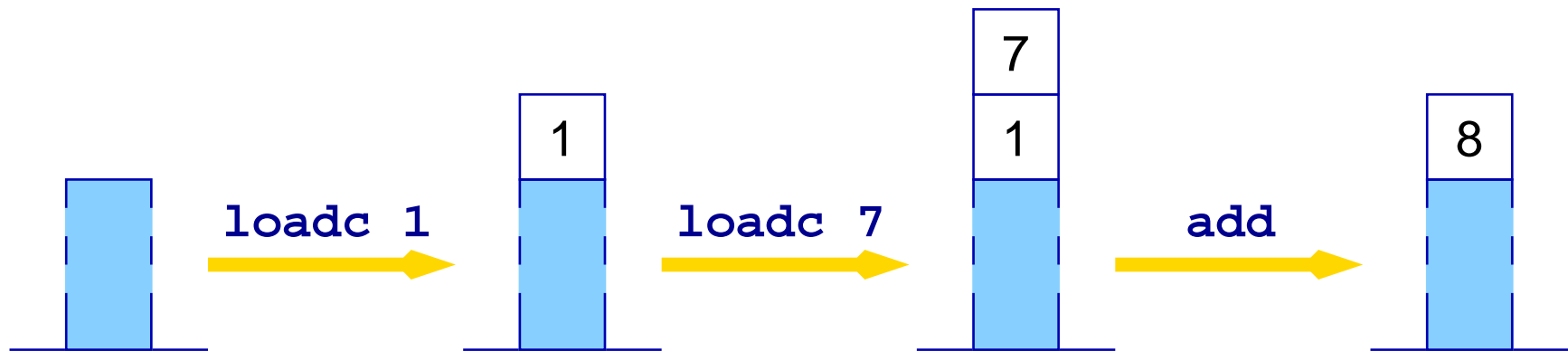
Näide: avaldisele $1 + 7$ vastab käskude jada:

```
loadc 1
```

```
loadc 7
```

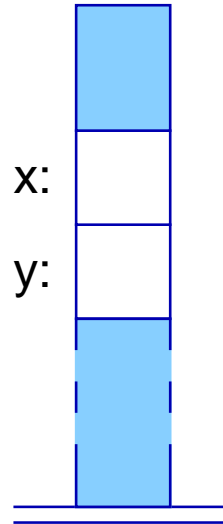
```
add
```

Selle koodi täitmine annab:

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Muutujatele vastavad magasinis S pesad:

- Koodi genereerimist kirjeldavad funktsioonid $code$, $code_L$ ja $code_R$.
- Argumendid: transleeritav süntaktiline konstruktsioon ja aadresskeskond (so. funktsioon, mis igale muutujale seab vastavusse tema suhtaadressi magasinis).

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Muutujaid kasutatakse kahel erineval moel.
- Näiteks omistuslauses $x = y + 1$ oleme huvitatud muutuja y väärtusest, kuid muutuja x aadressist.
- Muutuja süntaktiline asukoht määrab, kas me vajame tema L-väärtust või R-väärtust

muutuja L-väärtus = tema aadress

muutuja R-väärtus = tema väärtus

- Funktsioon $\text{code}_L e \rho$ emiteerib keskkonnas ρ avaldise e L-väärtust arvutava koodi.
- Funktsioon $\text{code}_R e \rho$ teeb sama sama R-väärtuse jaoks.
- **NB!** Mitte igal avaldisel pole L-väärtust (näit.: $x + 1$).

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Binaarsete operaatorite transleerimine:

$$\begin{aligned} \text{code}_R (e_1 + e_2) \rho &= \text{code}_R e_1 \rho \\ &\quad \text{code}_R e_2 \rho \\ &\quad \text{add} \end{aligned}$$

- Analoogselt teiste binaaroperaatorite korral.

- Unaarsete operaatorite transleerimine:

$$\begin{aligned} \text{code}_R (-e) \rho &= \text{code}_R e \rho \\ &\quad \text{neg} \end{aligned}$$

- Analoogselt teiste unaaroperaatorite korral.

- Baasväärtuset transleerimine:

$$\text{code}_R q \rho = \text{loadc } q$$

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Muutujate transleerimine:

$$\text{code}_L x \rho = \text{loadc } (\rho x)$$

$$\text{code}_R x \rho = \text{code}_L x \rho$$

load

- Omistusavaldise transleerimine:

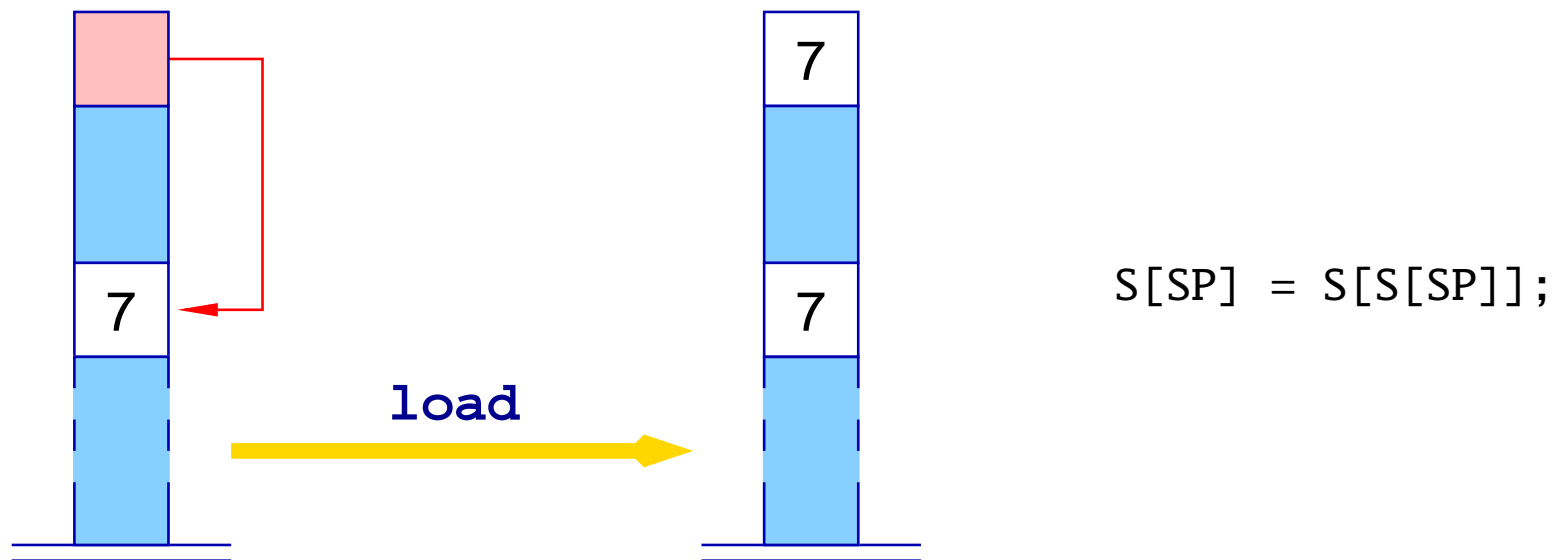
$$\text{code}_R (x = e) \rho = \text{code}_R e \rho$$

code_L x ρ

store

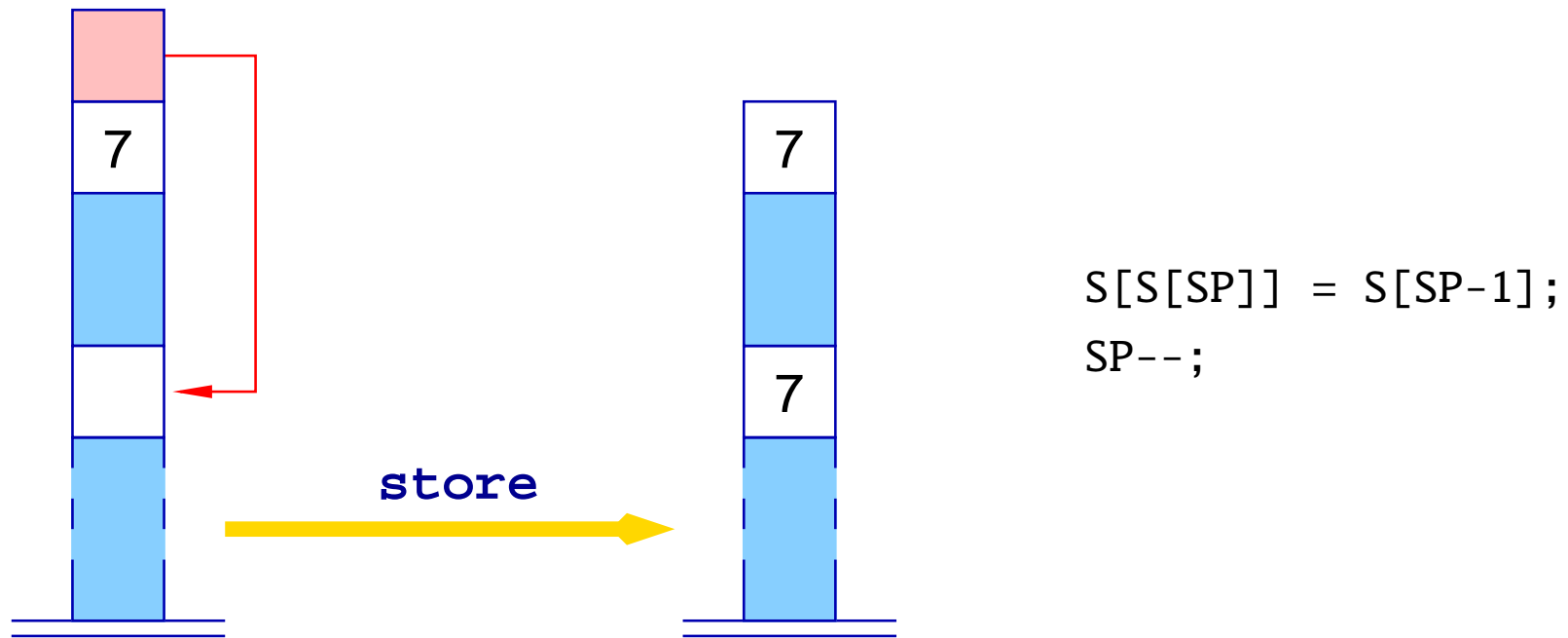
Lihtsad avaldised ja omistamine

Käsk `load` salvestab magasini tippu selle magasini pesa sisu, mille aadress on ülemises pesas:

Lihtsad avaldised ja omistamine

Käsk `store` kirjutab ülalt teise pesa sisu pessa, kuhu viitab ülemine pesa ja jätab kirjutatud väärtuse ka magasini tippu:

NB! Erineb Wilhelm/Maurer'i raamatus toodud vastavast P-machine'i käsust.

Ligipääs muutujatele

Näide: olgu $e \equiv (x = y - 1)$ ja $\rho = \{x \mapsto 4, y \mapsto 7\}$,
 siis $\text{code}_R e \rho$ emiteerib koodi:

```

    loadc 7      sub
    load         loadc 4
    loadc 1     store
  
```

Täiustusi: sagedasti esinevate käskukombinatsioonide jaoks võib sisse tuua uusi käske, näiteks:

```

    loada q     =   loadc q
                  load
    storea q    =   loadc q
                  store
  
```

Laused ja lausete jadad

- Kui e on avaldis, siis $e;$ on lause.
- Lausel ei ole väärtust; seega registri **SP** sisu peab enne ja pärast lausele vastava koodi täitmist olema sama.

$$\text{code}(e;)\rho = \text{code}_R e \rho$$

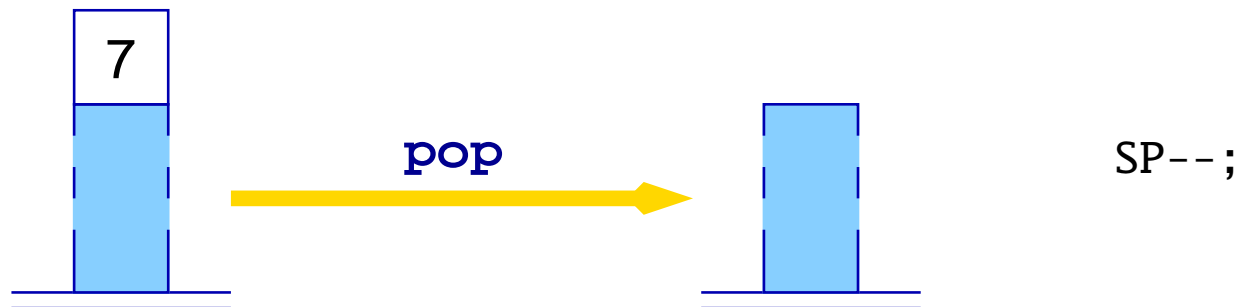
pop

$$\text{code}(s\ ss)\rho = \text{code } s \rho$$

$$\text{code } ss \rho$$

$$\text{code } \varepsilon \rho = \quad // \text{ tühi käskude jada}$$

- Käsk **pop** eemaldab magasinist kõige ülemise peas:

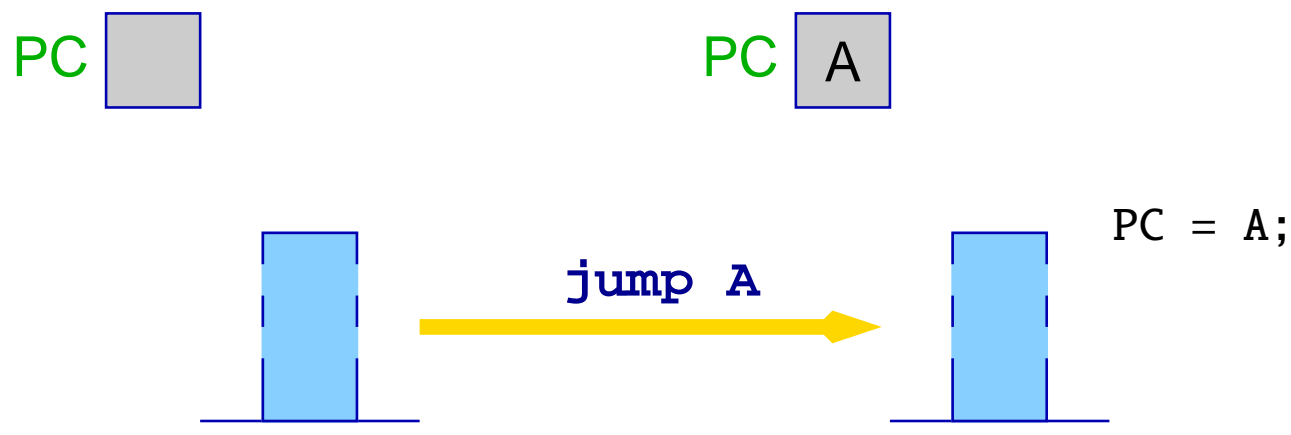

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- Lihtsuse pärast kasutame hüpete sihtkohana sümbolmärgendeid, mis hiljem asendatakse absoluutsete aadressitega.
- Absoluutaadressite asemel võib kasutada ka suhtaadresseid; so. relatiivseid registri PC tegeliku väärtuse suhtes.
- Viimase lähenemise eeliseks on:
 - suhtaadressid on reeglina väiksemad;
 - kood on ringitõstetav (relocatable).

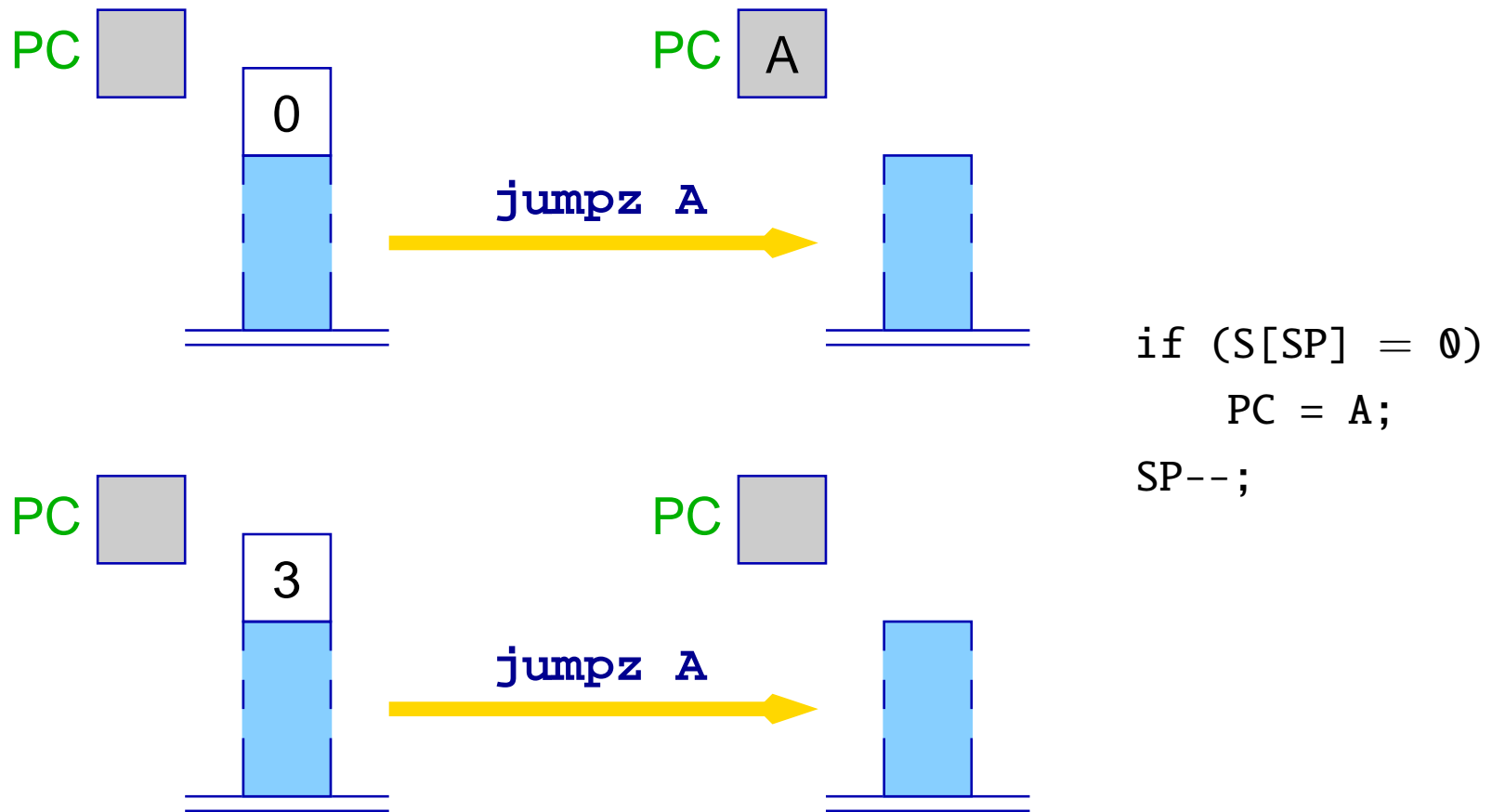
Tingimuslikud laused ja tsüklid

Käsk `jump A` teostab hüppe aadressile `A`; magasin ei muudeta:

Tingimuslikud laused ja tsüklid

Käsk `jumpz A` teostab tingimusliku hüppe; kui magasinis olev argument on 0, siis toimub hüpe aadressile `A`; vastasel korral hüpet ei toimu:

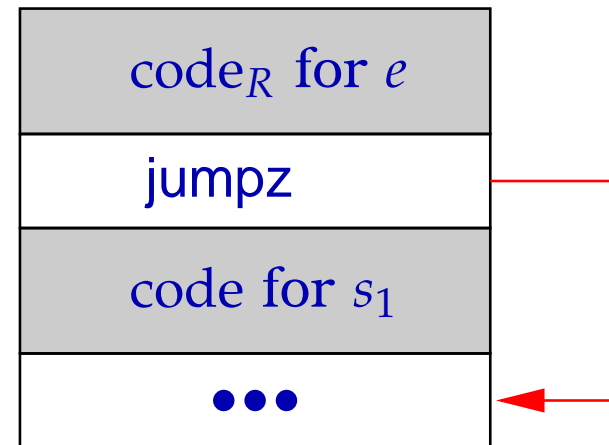

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- Üheharulise tingimuslause $s \equiv \text{if } (e) s_1$ transleerimine:
 - genereerime koodi tingimuse e ja lause s_1 jaoks;
 - lisame tingimusliku hüppekäsu nende vahele.

$\text{code } (\text{if } (e) s_1) \rho =$

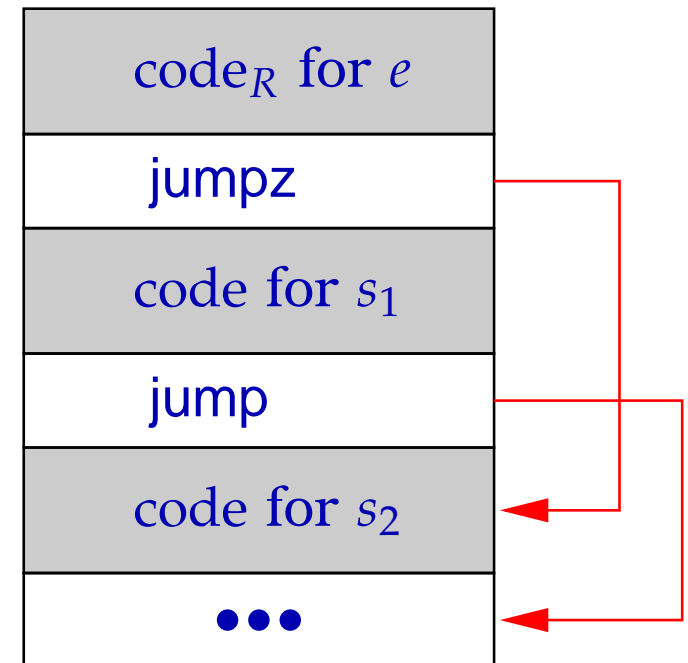
$\text{code}_R e \rho$
 $\text{jumpz } A$
 $\text{code } s_1 \rho$
 $A: \dots$

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- Kaheharulise tingimuslause $s \equiv \text{if } (e) s_1 \text{ else } s_2$ transleerimine:

$\text{code } (\text{if } (e) s_1 \text{ else } s_2) \rho = \text{code}_R e \rho$
 jumpz A
 $\text{code } s_1 \rho$
 jump B
 A: $\text{code } s_2 \rho$
 B: ...

Tingimuslikud laused ja tsüklid

Näide: olgu $\rho = \{x \mapsto 4, y \mapsto 7\}$ ja

$s \equiv \text{if } (x > y) \quad (i)$

$x = x - y; \quad (ii)$

$\text{else } y = y - x; \quad (iii)$

siis **code** s ρ emiteerib koodi:

loada 4

loada 7

ge

jumpz A

(i)

loada 4

loada 7

sub

storea 4

pop

jump B

(ii)

A: loada 7

loada 4

sub

storea 7

pop

B: ...

(iii)

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- while-tsükli $s \equiv \text{while } (e) s_1$ transleerimine:

$\text{code } (\text{while } (e) s_1) \rho =$

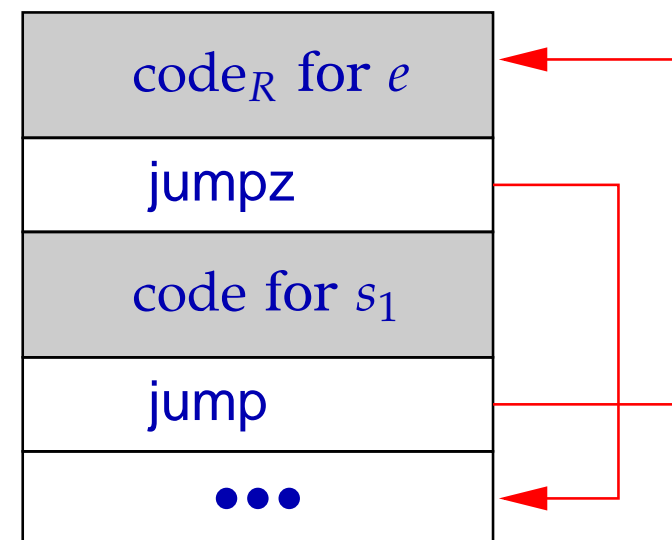
A: $\text{code}_R e \rho$

jumpz B

$\text{code } s_1 \rho$

jump A

B: ...

Tingimuslikud laused ja tsüklid

Näide: olgu $\rho = \{a \mapsto 7, b \mapsto 8, c \mapsto 9\}$ ja

$$s \equiv \text{while } (a > 0) \{ \begin{array}{ll} & (i) \\ & c = c + 1; \quad (ii) \\ & a = a - b; \quad (iii) \end{array} \}$$

siis code s ρ emiteerib koodi:

A: loada 7	loada 9	loada 7	jump A
loadc 0	loadc 1	loada 8	B: ...
ge	add	sub	
jumpz B	storea 9	storea 7	
	pop	pop	
(i)	(ii)	(iii)	

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- for-tsükkel $s \equiv \text{for } (e_1; e_2; e_3) s_1$ on ekvivalentne while-tsükliga $e_1; \text{while } (e_2) \{s_1 e_3; \}$ (eeldusel, et s_1 ei sisalda continue-lauset)

$$\begin{aligned} \text{code } (\text{for } (e_1; e_2; e_3) s_1) \rho &= \text{code}_R e_1 \rho \\ &\text{pop} \\ &\text{A: } \text{code}_R e_2 \rho \\ &\text{jumpz B} \\ &\text{code } s_1 \rho \\ &\text{code}_R e_3 \rho \\ &\text{pop} \\ &\text{jump A} \\ &\text{B: } \dots \end{aligned}$$

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- Mitmeharulised tingimuslaused tuleb reeglina transleerida mitmeteks üksteisesse sisestatud if-lauseteks:

<pre> switch (e) { case c₀ : SS₀ break; case c₁ : SS₁ break; ... case c_{k-1} : SS_{k-1} break; default : SS_k } </pre>	\implies	<pre> x = e; if (x = c₀) SS₀ else if (x = c₁) SS₁ ... else if (x = c_{k-1}) SS_{k-1} else SS_k </pre>
---	------------	---

- Kui märgendid sorteerida ja kasutada kahendotsimist, siis saab võrdluste arvu vähendada logaritmini märgendite arvust.

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- Erijuhtudel on võimalik konstantse ajaga hargnemine.
- Vaatame switch-lauset kujul:

```
s  ≡  switch (e) {  
        case 0 :  SS0 break;  
        case 1 :  SS1 break;  
        ...  
        case k - 1 : SSk-1 break;  
        default :  SSk  
    }
```

Tingimuslikud laused ja tsüklid

$code\ s\ \rho = code_R\ e\ \rho$ $check\ 0\ k\ B$	$C_0: code\ ss_0\ \rho$ $jump\ D$ \dots $C_k: code\ ss_k\ \rho$ $jump\ D$	$B: jump\ C_0$ \dots $jump\ C_k$ $D: \dots$
---	---	--

- Makro $check\ 0\ k\ B$ kontrollib, kas tingimusavaldise R-väärtus on vahemikus $[0, k]$ ja seejärel teostab indekseeritud hüppe.
- "Hüppetabeli" B i -s element sisaldab otsehüppe käsu i -ndale harule vastava koodi algaadressile.
- Iga haru lõpus on otsehüpe switch-lausest välja.

Tingimuslikud laused ja tsüklid

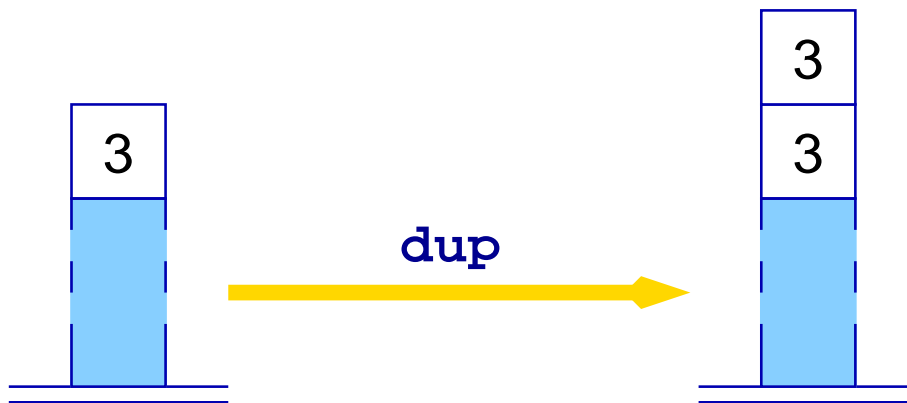
```

check 0 k B = dup          dup          jumpi B
              loadc 0      loadc k      A: pop
              geq          le           loadc k
              jumpz A      jumpz A      jumpi B
    
```

- Tingimusavaldise R-väärtust kasutatakse nii võrdlusteks, kui ka indekseerimiseks; seetõttu tuleb ta enne võrdlusi kopeerida.
- Kui R-väärtus ei ole vahemikus $[0, k]$, siis asendatakse ta enne hüpet konstandiga k .

Tingimuslikud laused ja tsüklid

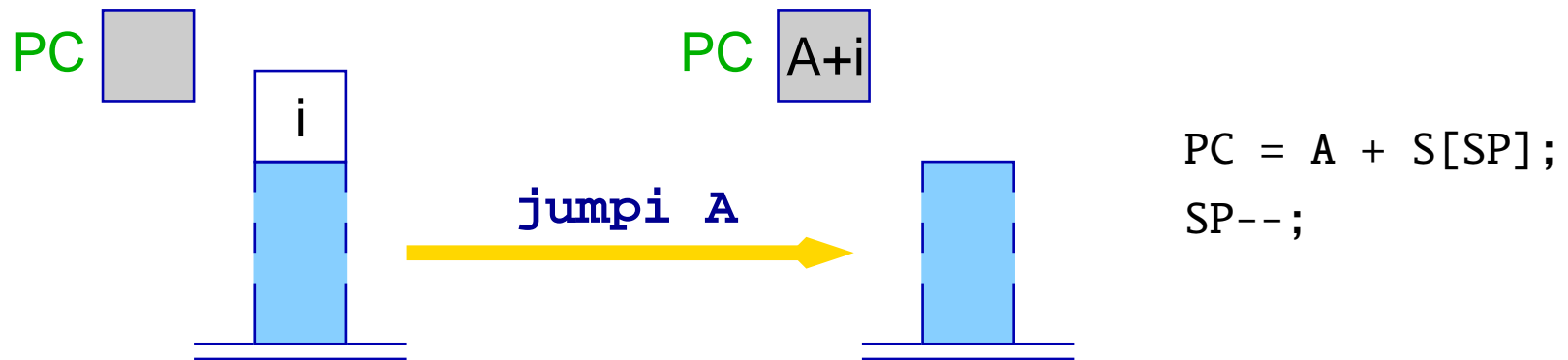
Käsk `dup` kopeerib magasini ülemise elemendi:


```
S[SP+1] = S[SP];  
SP++;
```

Tingimuslikud laused ja tsüklid

Käsk `jumpi A` teostab indekseeritud hüppe:

Tingimuslikud laused ja tsüklid

- Hüppetabeli B võib paigutada kohe peale makrot `check`; see võimaldab hoida kokku mõned otsehüpped.
- Kui väärtuste vahemik algab u -st (ja mitte nullist), siis tuleb e R-väärtusest, enne tema kasutamist indeksina, lahutada u .
- Kui e kõik potentsiaalselt võimalikud väärtused on vahemikus $[0, k]$, siis pole makrot `check` vaja.

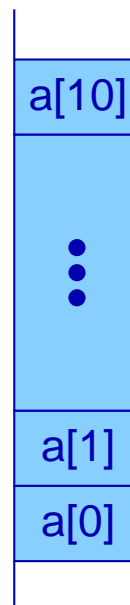
Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

- Eesmärk: staatiliselt (so. kompileerimisajal) siduda iga muutujaga x fikseeritud (relatiivne) aadress ρx .
- Eeldame, et baastüüpi muutujad (näit. `int`, ...) mahuvad ühte mälupessa.
- Seome muutujatega aadressid nende deklareerimise järjekorras alustades aadressist 1.
- Seega, deklaratsioonide $d \equiv t_1 x_1; \dots t_k x_k$; (t_i on baastüüp) korral saame aadresskeskkonna ρ sellise, et

$$\rho x_i = i, \quad i = 1, \dots, k$$

Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

- Massiiv on staatiliselt määratud suurusega järjestikuste mälupesade hulk.
- Ligipääs kasutades täisarvulisi indekseid, mis algavad nullist.
- Massiivi aadress on tema esimese elemendi $a[0]$ aadress.
- Näide: deklaratsioon `int[11]a;` defineerib 11 elemendilise massiivi.

Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

- Defineerime funktsiooni `sizeof` (tähistus $|\cdot|$), mis leiab tüübi mäluvajadused:

$$|t| = \begin{cases} 1 & \text{kui } t \text{ on baastüüp} \\ k \cdot |t'| & \text{kui } t \equiv t'[k] \end{cases}$$

- Seega, deklaratsioonide $d \equiv t_1 x_1; \dots t_k x_k$; korral

$$\rho x_1 = 1$$

$$\rho x_i = \rho_{i-1} + |t_{i-1}| \quad i > 1$$

- Kuna $|\cdot|$ saab arvutada kompileerimise ajal, siis saab ka aadresskeskkonna ρ arvutada kompileerimise ajal.

Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

- Olgu t $a[c]$; massiivi deklaratsioon.
- Siis i -nda komponendi algaadress on $\rho a + |t| \times (\text{rval of } i)$

$$\text{code}_L(a[e]) \rho = \text{loadc}(\rho a) \\ \text{code}_R e \rho \\ \text{loadc } |t| \\ \text{mul} \\ \text{add}$$

- Üldjuhul võib massiiv olla esitatud avaldisena, mis tuleb enne indekseerimist väärtustada.
- C-s on deklareeritud massiiv viitkonstant, mille R-väärtus on massiivi algaadress.

Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

$\text{code}_L (e_1[e_2]) \rho = \text{code}_R e_1 \rho$

$\text{code}_R e_2 \rho$

loadc |t|

mul

add

$\text{code}_R e \rho = \text{code}_L e \rho$ e on massiiv

- **NB!** C-s on järgnevad (L-väärtustena) ekvivalentsed:

$a[2] \quad 2[a] \quad a + 2$

- Normaliseerimine: massiivide nimed ja avaldised mis väärtustuvad massiiviks on enne indekseerimis-sulge; indeks-avaldis on sulgudes.

Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

- Kirje on nime omavate, võimalik et erinevat tüüpi, komponentide hulk.
- Ligipääs komponentidele nimede (selektorite) abil.
- Lihtsustusena eeldame, et kirjekomponentide nimesid ei kasutata mujal.
 - Alternatiiv: hallata iga kirjetüübi st jaoks eraldi keskkonda ρ_{st} .
- Kuulugu `struct { int a; int b; } x`; deklaratsioonide hulka:
 - kirje x suhtaadress on tema esimese pesa aadress;
 - komponentide aadressid on relatiivsed kirje algaadressi suhtes; so. ülaltoodud näites $a \mapsto 0, b \mapsto 1$.

Massiivid, kirjed ning staatiline mäluhaldus

- Olgu $t \equiv \text{struct } \{ t_1 c_1; \dots t_k c_k; \}$, siis

$$|t| = \sum_{i=1}^k |t_i|$$

$$\rho c_1 = 0$$

$$\rho c_i = \rho c_{i-1} + |t_{i-1}| \quad i > 1$$

- Seega komponendi $x.c_i$ aadress on $\rho x + \rho c_i$

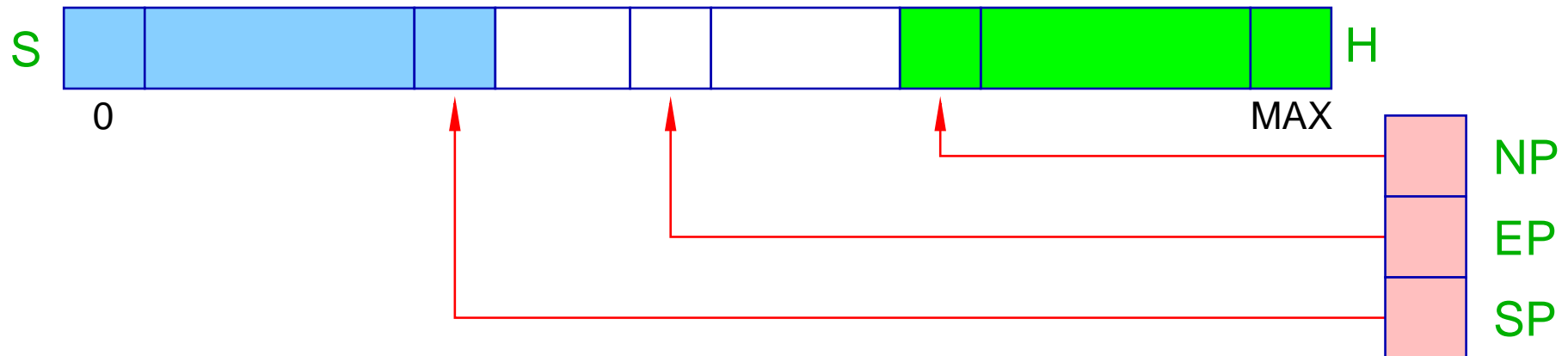
$$\text{code}_L(e.c) \rho = \text{code}_L e \rho$$

$$\text{loadc}(\rho c)$$

$$\text{add}$$

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

Kuhi:

H = **H**heap — mälupiirkond dünaamilise elueaga andmetele.

NP = **N**ew-**P**ointer — register, mis sisaldab kuhja kõige alumise täidetud pesa aadressit.

EP = **E**xtrême-**P**ointer — register, mis sisaldab kõige ülemise pesa aadressi, kuhu **SP** võib antud funktsiooni täitmisel viidata.

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

- Magasin ja kuhi kasvavad üksteise suunas, aga ei tohi kattuda (stack overflow).
- "Kokkupõrge" võib olla põhjustatud nii **SP** suurendamisest kui **NP** vähendamisest.
- **EP** aitab vältida ületäitumist magasinini operatsioonide korral.
- **EP** väärtuse saab määrata staatiliselt.
- Kuhjast mälu võttes tuleb ületäitumist kontrollida.

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

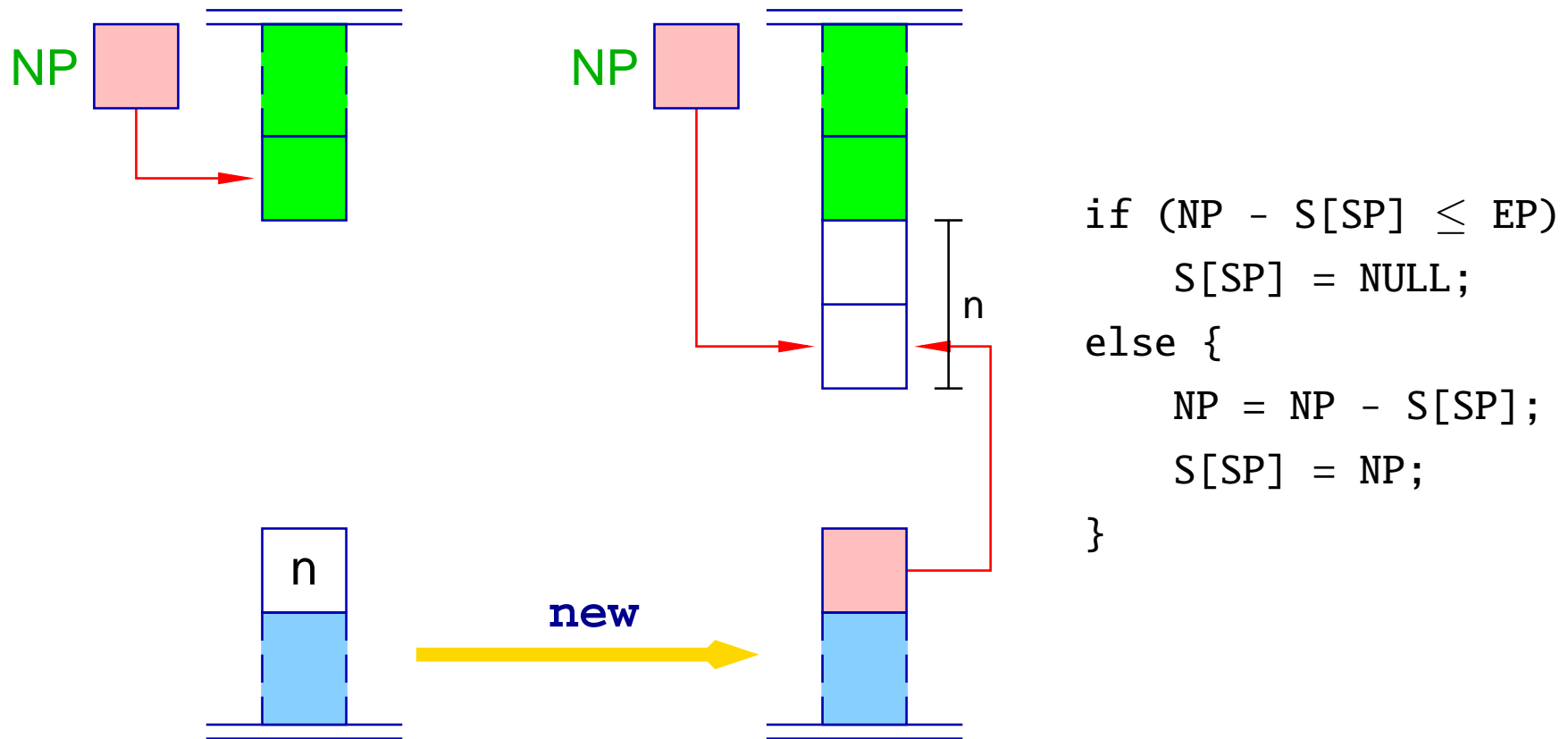
- Viidad võimaldavad ligipääsu anonüümsetele, dünaamiliselt loodud, objektidele, mille eluiga ei allu LIFO printsiibile.
- Viitväärtuste saamiseks on kaks võimalust:
 - funktsiooni `malloc(e)` väljakutse reserveerib mälupiirkonna mille suurus on e väärtus ning väljastab selle piirkonna algusaadressi;
 - aadressoperaatori `&` rakendamine muutujale väljastab selle muutuja aadressi (so. L-väärtuse).

$$\text{code}_R (\text{malloc}(e)) \rho = \text{code}_R e \rho$$

new

$$\text{code}_R (\&e) \rho = \text{code}_L e \rho$$

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

- NULL on spetsiaalne viitkonstant; samastatakse täisarvulise konstandiga 0.
- Ületäitumise korral väljastatakse NULL-viit.

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

- Viidatava väärtuste saamiseks on kaks võimalust:
 - operaatori $*$ rakendamine avaldisele e väljastab mälupeesa sisu, mille aadress on avaldise e R-väärtus;
 - kirje komponendi selekteerimine läbi viida $e \rightarrow c$ on ekvivalentne avaldisega $(*e).c$.

$$\begin{aligned} \text{code}_L (*e) \rho &= \text{code}_R e \rho \\ \text{code}_L (e \rightarrow c) \rho &= \text{code}_R e \rho \\ &\quad \text{loadc} (\rho c) \\ &\quad \text{add} \end{aligned}$$

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

Näide: olgu antud deklaratsioonid:

```
struct t { int a[7]; struct t * b; };
int i, j;
struct t * pt;
```

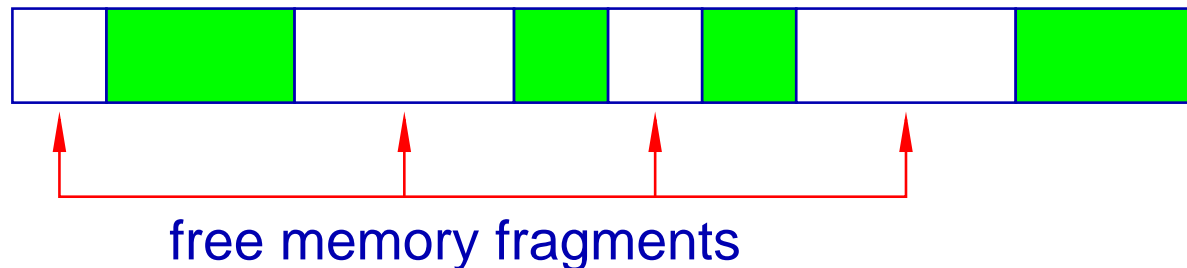
Siis $\rho = \{ a \mapsto 0, b \mapsto 7, i \mapsto 1, j \mapsto 2, pt \mapsto 3 \}$.

Avaldise $((pt \rightarrow b) \rightarrow a)[i + 1]$ korral emiteeritakse kood:

loada 3	load	loada 1	loadc 1
loadc 7	loadc 0	loadc 1	mul
add	add	add	add

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

- Mälu vabastatakse C-s funktsiooni `free(e)` väljakutse abil.
- Antud mälupiirkond märgistatakse kui vaba ja pannakse spetsiaalsesse vabamälu listi (`free list`), kust `malloc` saab vajadusel selle uuesti kasutusele võtta.
- **Probleemid:**
 - peale mälupiirkonna vabastamist võivad mõned, ikka veel kättesaadavad, viidad sellele viidata (`dangling references`);
 - mälu võib ajapikku muutuda fragmenteerituks;

- vabamälu listi haldamine võib olla kulukas.

Viidad ja dünaamiline mäluhaldus

- Alternatiiv: funktsiooni `free` väljakutse korral ei tehta midagi.

$$\text{code}(\text{free}(e);) \rho = \text{code}_R e \rho$$

`pop`

- Mälu täitumisel vabastatakse kindlasti mitte-kättesaadav mälu automaatselt kasutades prügikoristust (garbage collection).
 - + Mälu võtmine ja "vabastamine" on lihtne ja väga efektiivne.
 - + Pole "ripnevate viitade" probleemi.
 - + Mitmed prügikoristuse algoritmid defragmenteerivad kasutusel oleva mälu.
 - Prügikoristus võib olla aeganõudev, mistõttu võivad tekkida programmi täitmises märgatavad pausid.

Funktsioonid

- Funktsiooni definitsioon koosneb neljast komponendist:
 - funktsiooni nimi, mille kaudu toimub tema väljakutsumine;
 - funktsiooni formaalsete parameetrite spetsifikatsioon;
 - funktsiooni resultaadi tüüp;
 - funktsiooni keha.

- C-s kehtib:

$$\text{code}_R f \rho = _f = f\text{-i koodi algaadress}$$

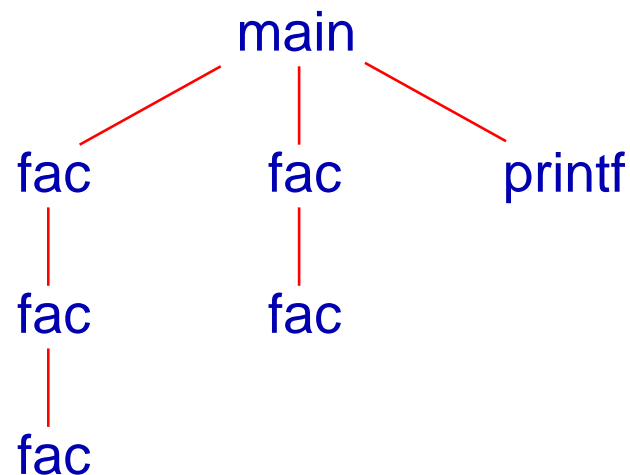
- Seega peab aadresskeskkond haldama ka funktsioonide nimesid!

Funktsioonid

- Näide:

```
int fac (int x) {  
    if (x ≤ 0) return 1;  
    else return x * fac(x - 1);  
}  
  
main () {  
    int n;  
    n = fac(2) + fac(1);  
    printf("%d", n);  
}
```

- Samast funktsioonist võib olla mitu aktiivset eksemplari.

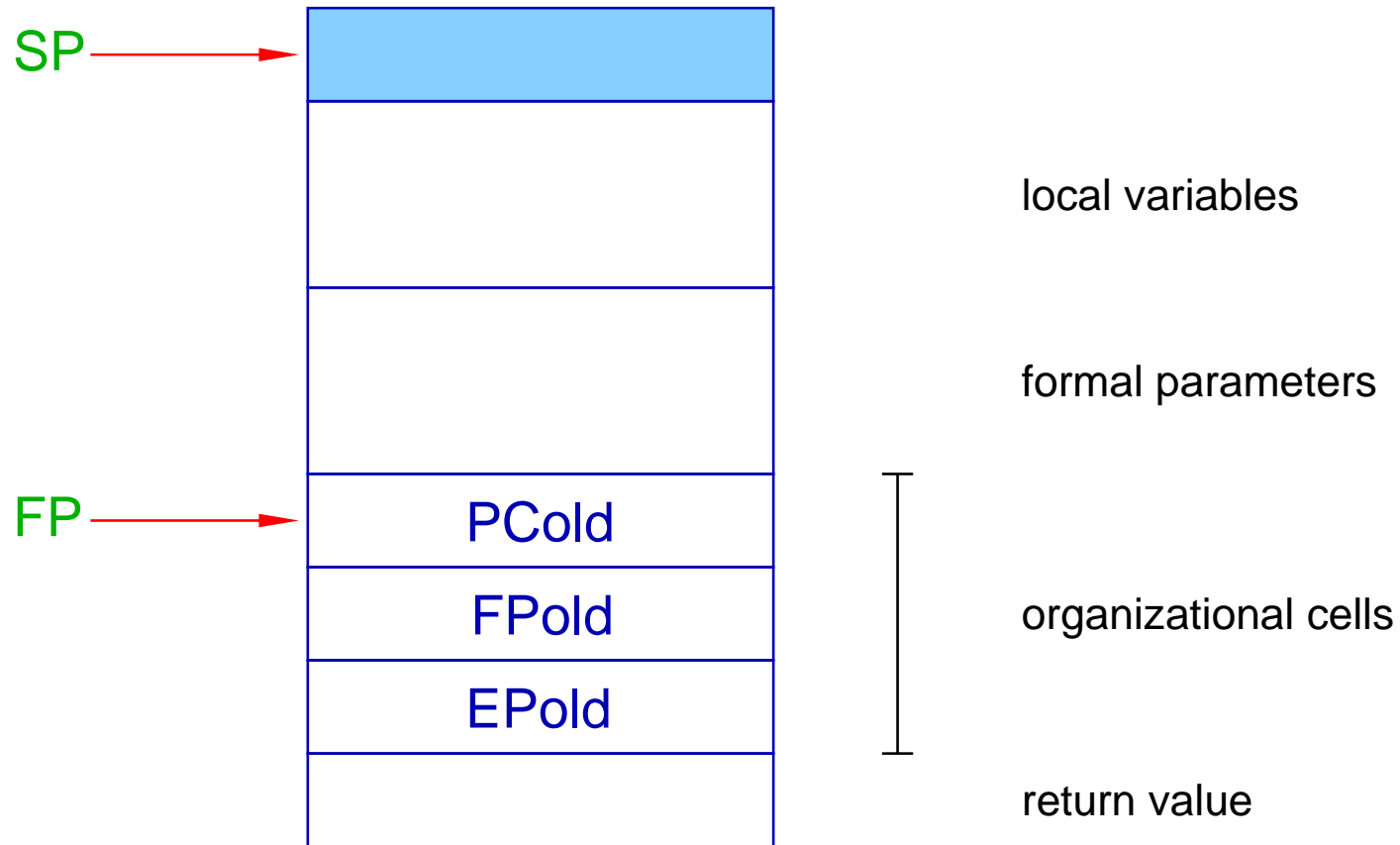

Funktsioonid

- Funktsiooni iga eksemplari formaalsed parameetrid ja lokaalsed muutujad tuleb hoida eraldi.
- Selleks reserveerime funktsioonide iga väljakutse korral magasinis spetsiaalse mälupiirkonna, freimi (Stack Frame).
- **FP** (Frame Pointer) on register, mis viitab aktiivse freimi viimasele organisatoorsele pesale ja mida kasutatakse formaalsete parameetrite ja lokaalsete muutujate adresseerimiseks.

Funktsioonid

Freimi struktuur:

Funktsioonid

- Väljakutsuja peab peale väljakutsutud funktsiooni lõpetamist olema võimeline jätkama täitmist omas freimis.
- Seetõttu tuleb funktsiooni väljakutsel salvestada:
 - väljakutsuja freimi aadress **FP**;
 - koodi aadress, kust tuleb jätkata peale väljakutse lõpetamist (so. käsuregister **PC**);
 - väljakutsuja magasini maksimaalne võimalik aadress **EP**.
- Lihtsustus: eeldame, et funktsioonide resultaatväärtused mahuvad ühte mälupessa.

Funktsioonid

- Peame eristama kahte eri liiki muutujaid:
 - globaalsed muutujad, mis on defineeritud funktsioonidest väljaspool;
 - lokaalsed (ehk automaatsed) muuutujad (k.a. formaalsed parameetrid), mis on defineeritud funktsioonide siseselt.
- Aadresskeskkond ρ seob muutujanimedega paarid

$$(tag, a) \in \{G, L\} \times \mathbb{N}$$

- **NB!** Paljud keeled lubavad muutujate nähtavust kitsendada mingi ploki piiresse.
- Erinevate programmiosade transleerimine kasutab reeglina erinevaid aadresskeskkondi.

Funktsioonid

```
0  int i;
    struct list {
        int info;
        struct list *next;
    } *l;

1  int ith (struct list *x, int i) {
    if (i ≤ 1) return x→info;
    else return ith(x→next, i-1);
}

2  main () {
    int k;
    scanf("%d", &i);
    scanlist(&l);
    printf("%d", ith(l, i));
}

```

Funktsioonid

```

0  int i;
    struct list {
        int info;
        struct list *next;
    } *l;

```

```

1  int ith (struct list *x, int i) {
    if (i ≤ 1) return x→info;
    else return ith(x→next, i-1);
}

```

```

2  main () {
    int k;
    scanf("%d", &i);
    scanlist(&l);
    printf("%d", ith(l, i));
}

```

0 globaalne keskkond

$\rho_0 \quad i \mapsto (G, 1)$

$l \mapsto (G, 2)$

$ith \mapsto (G, _ith)$

$main \mapsto (G, _main)$

Funktsioonid

```

0  int i;
    struct list {
        int info;
        struct list *next;
    } *l;

```

```

1  int ith (struct list *x, int i) {
    if (i ≤ 1) return x→info;
    else return ith(x→next, i-1);
}

```

```

2  main () {
    int k;
    scanf("%d", &i);
    scanlist(&l);
    printf("%d", ith(l, i));
}

```

```

1  keskkond fun-s ith
ρ1   x ↦ (L, 1)
      i ↦ (L, 2)
      l ↦ (G, 2)
      ith ↦ (G, _ith)
      main ↦ (G, _main)

```

Funktsioonid

```

0  int i;
    struct list {
        int info;
        struct list *next;
    } *l;

```

```

1  int ith (struct list *x, int i) {
    if (i ≤ 1) return x→info;
    else return ith(x→next, i-1);
}

```

```

2  main () {
    int k;
    scanf("%d", &i);
    scanlist(&l);
    printf("%d", ith(l, i));
}

```

```

2  keskkond fun-s main
ρ2   k ↦ (L, 1)
      i ↦ (G, 1)
      l ↦ (G, 2)
      ith ↦ (G, _ith)
      main ↦ (G, _main)

```

Funktsioonid

- Olgu f funktsioon, milles kutsutakse välja teine funktsioon g .
- Funktsiooni f nimetame kutsujaks (caller) ning funktsiooni g kutsutavaks (callee).
- Funktsiooni väljakutse puhul emiteeritav kood tuleb ära jagada kutsuja ja kutsutava vahel.
- Täpne jaotus sõltub sellest, et kes omab millist informatsiooni.

Funktsioonid

- Tegevused väljakutsel ja kutsutavasse sisenemisel:
 1. registrite **FP** ja **EP** salvestamine; } mark
 2. aktuaalsete argumentide arvutamine;
 3. kutsutava koodi $_g$ algaadressi määramine;
 4. uue **FP** sättimine; } call
 5. **PC** salvestamine ja $_g$ algusse hüppamine;
 6. uue **EP** sättimine; } enter
 7. lokaalsetele muutujatele mälu eraldamine. } alloc
- Tegevused kutsutavast lahkumisel:
 1. registrite **FP**, **EP** ja **SP** taastamine; } return
 2. tagasipöördumine f -i koodi; so. **PC** taastamine.

Funktsioonid

$$\begin{aligned} \text{code}_R (g(e_1, \dots, e_n)) \rho &= \text{mark} \\ &\quad \text{code}_R e_1 \rho \\ &\quad \dots \\ &\quad \text{code}_R e_n \rho \\ &\quad \text{code}_R g \rho \\ &\quad \text{call } n \end{aligned}$$

- Aktuaalsete parameetritena esinevatel avaldistel leitakse nende R-väärtused
 - parameetrite edastamine väärtuse kaudu (call-by-value)
- Funktsioon g võib olla avaldis, mille R-väärtus on kutsutava funktsiooni algaadress

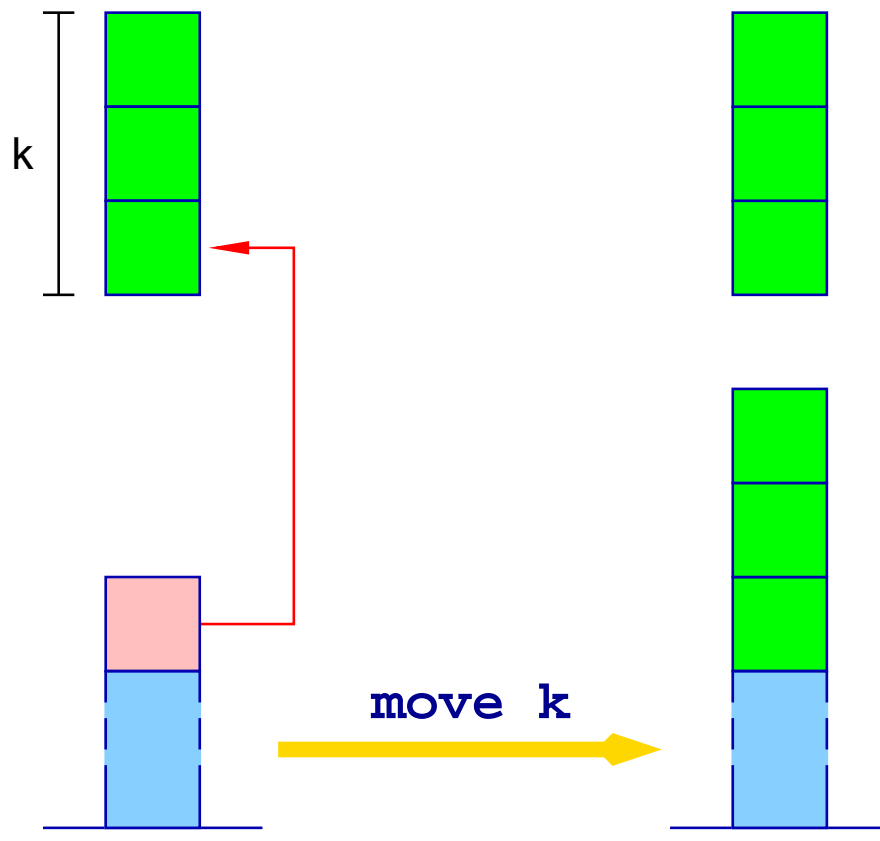
Funktsioonid

- Funktsiooni nimi on viitkonstant, mille R-väärtus on funktsiooni algaadress.
- Funktsiooni viida kaudu väärtuse võtmine väljastab selle sama viida.
 - Näide: deklaratsiooni `int (*)()g`; korral on väljakutsed `g()` ja `(*g)()` ekvivalentsed.
- Argumentidena antavad kirjed kopeeritakse.

<code>code_R f ρ</code>	=	<code>loadc (ρ f)</code>	f on funktsiooni nimi
<code>code_R (*e) ρ</code>	=	<code>code_R e ρ</code>	e on funktsiooni viit
<code>code_R e ρ</code>	=	<code>code_L e ρ</code>	e on kirje suurusega k
		<code>move k</code>	

Funktsioonid

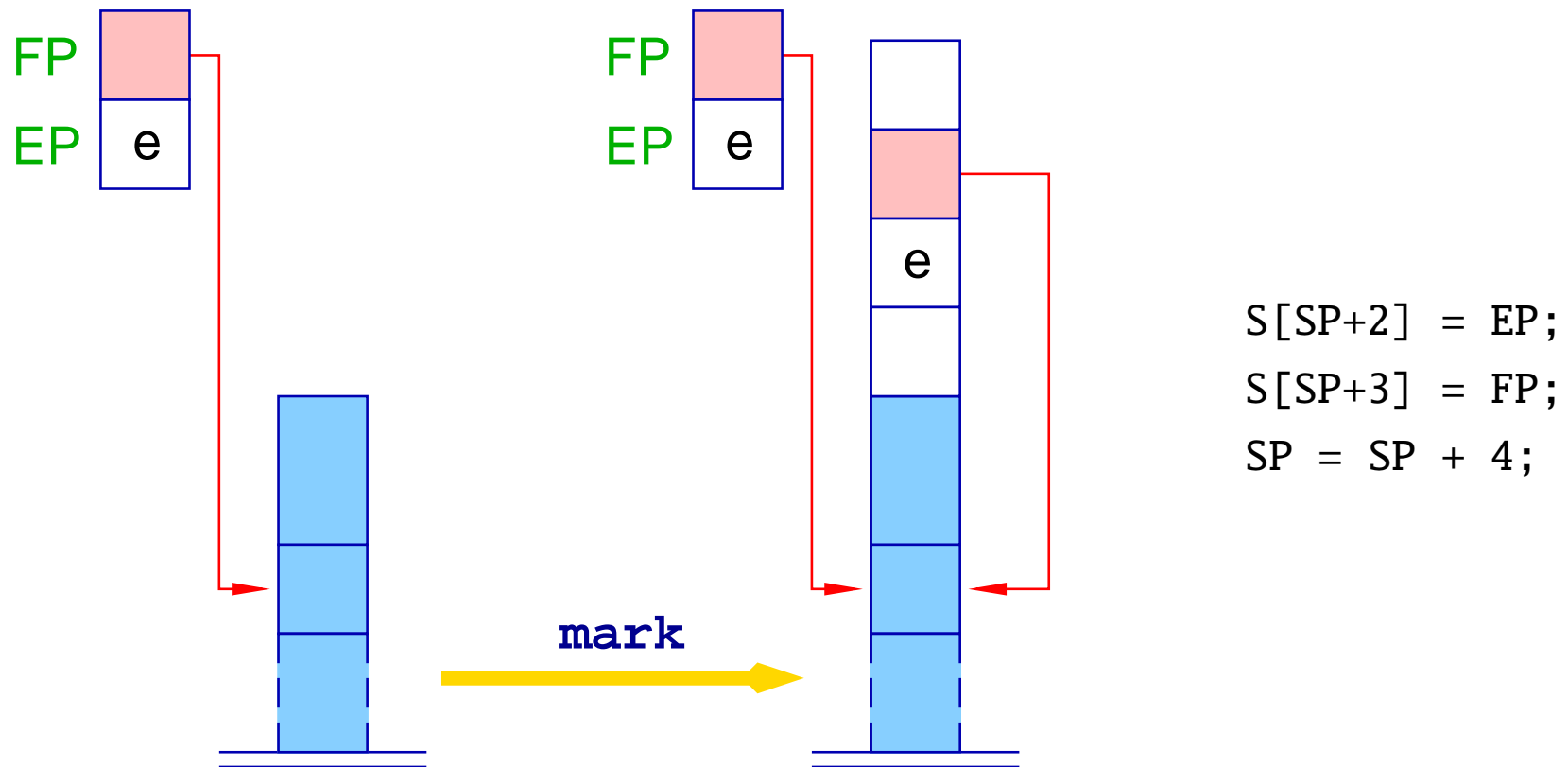
Käsk `move k` kopeerib k pesa magasinini tippu:


```
for (i=k-1; i>=0; i--)  
    S[SP+i] = S[S[SP]+i];  
SP = SP + k - 1;
```

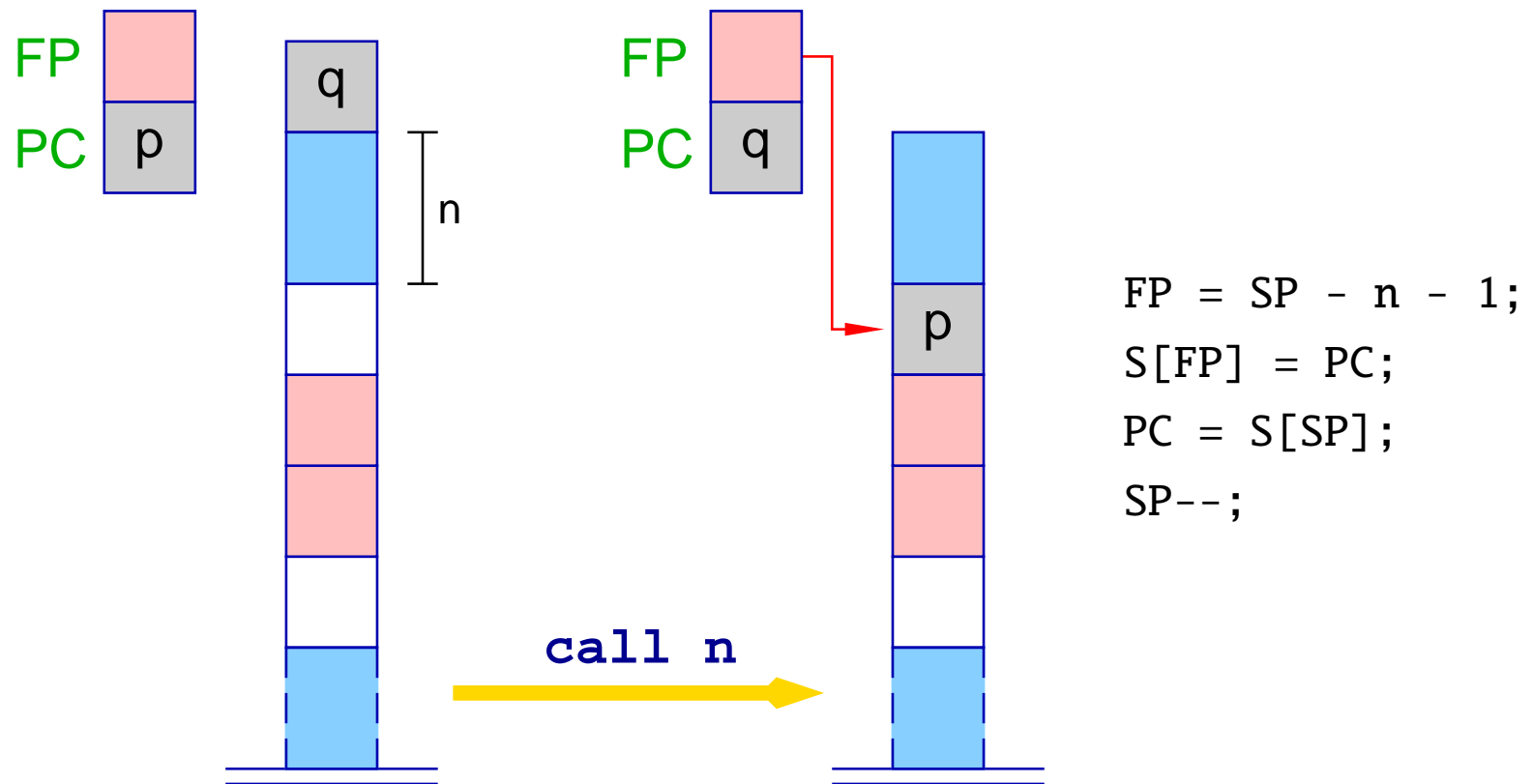
Funktsioonid

Käsk **mark** reserveerib mälu organisatoorsete pesade ja resultaativäärtuse jaoks ning salvestab registrid **FP** ja **EP**:

Funktsioonid

Käsk `call n` salvestab jätkuaadressi ning omistab registritele `FP`, `SP` ja `PC` uued väärtused:


```

FP = SP - n - 1;
S[FP] = PC;
PC = S[SP];
SP--;

```

Funktsioonid

```
code (t f (args){vars ss}) ρ =  _f: enter q
                               alloc k
                               code (ss) ρf
                               return
```

kus q = $maxS + k$

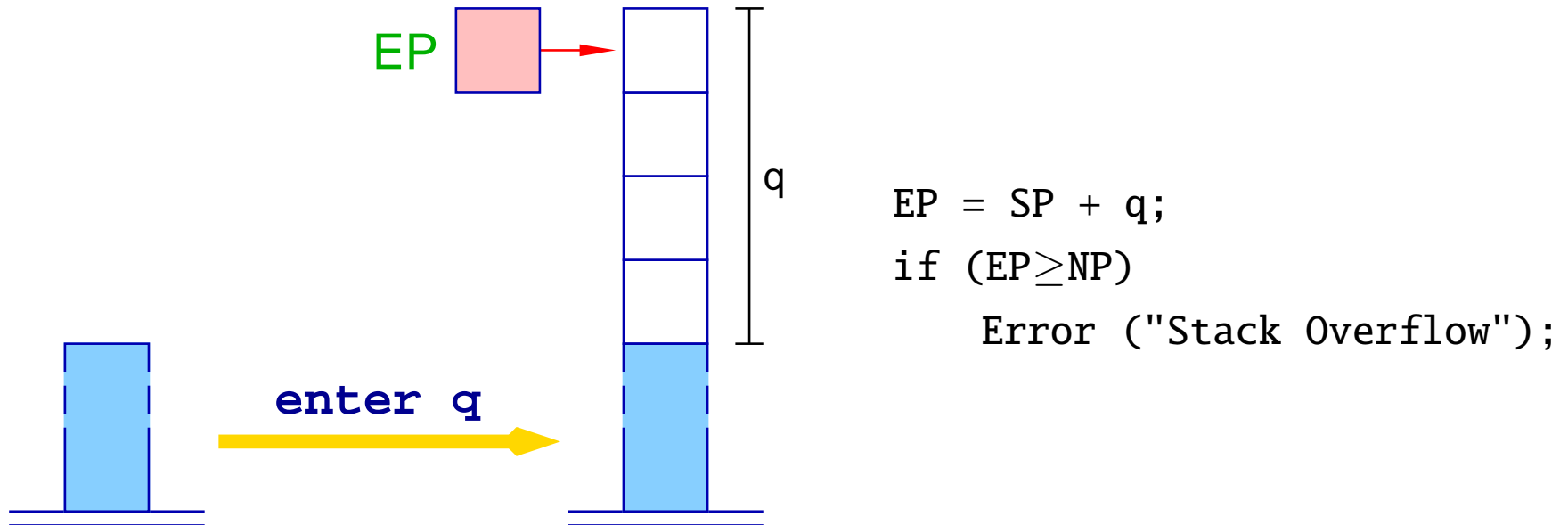
$maxS$ = lokaalse magasinini maksimaalne sügavus

k = mälu lokaalsetele muutujatele

$ρ_f$ = f -i aadresskeskkond

Funktsioonid

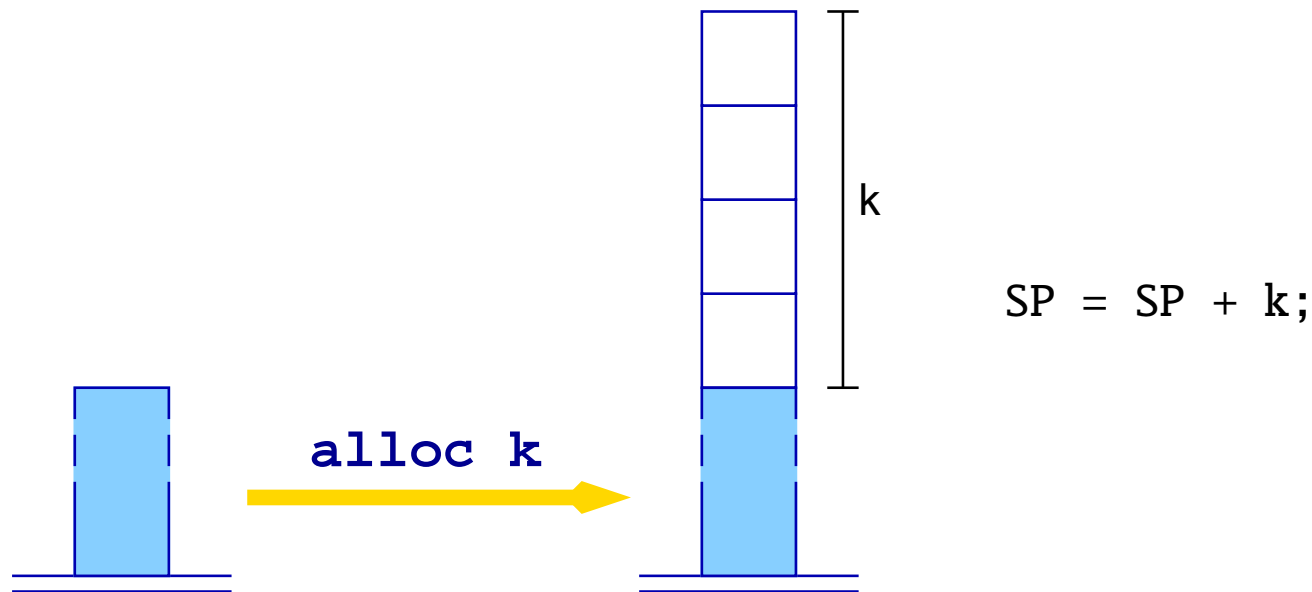
Käsk `enter q` seab registrile `EP` uue väärtuse:

NB! Kui mälu pole piisavalt, siis programmi töö katkestatakse.

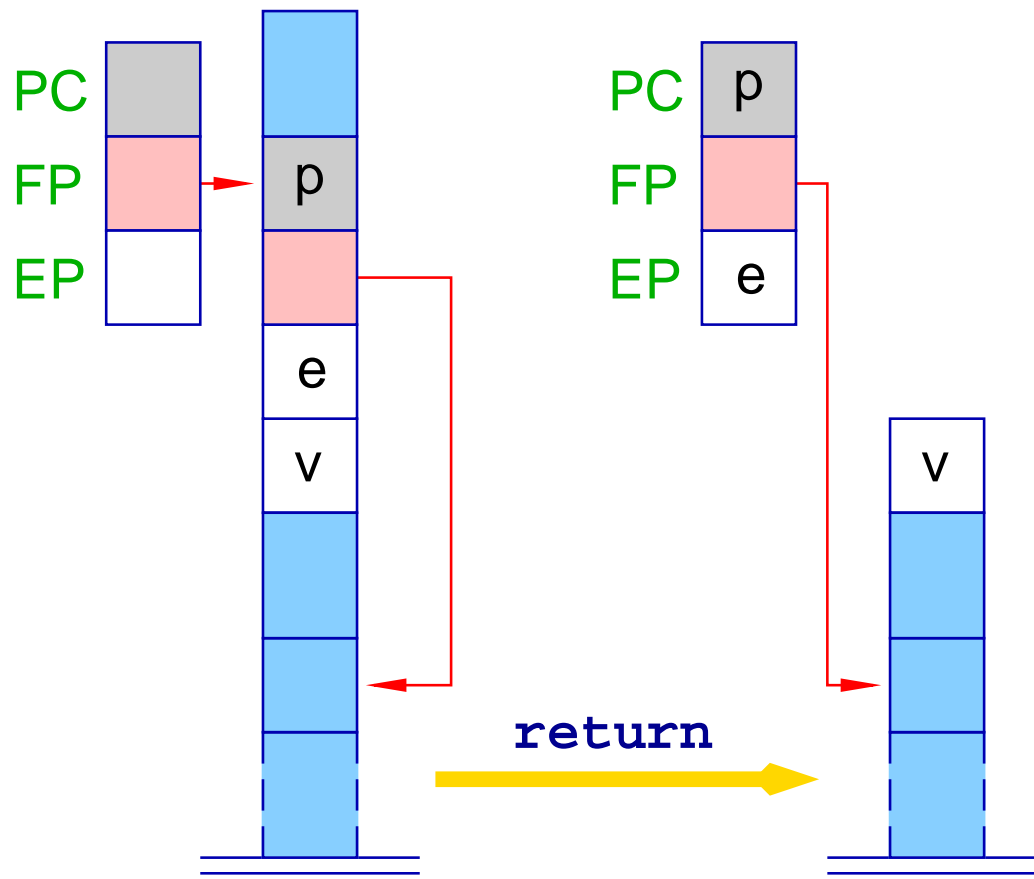
Funktsioonid

Käsk `alloc k` reserveerib magasinis mälu lokaalsete muutujate jaoks:

Funktsioonid

Käsk `return` taastab registrite `PC`, `FP` ja `EP` sisu ning jätab resultaativäärtuse magasini tippu:


```

PC = S[FP];
EP = S[FP-2];
if (EP ≥ NP)
    Error ("Stack Overflow");
SP = FP - 3;
FP = S[SP+2];
    
```

Funktsioonid

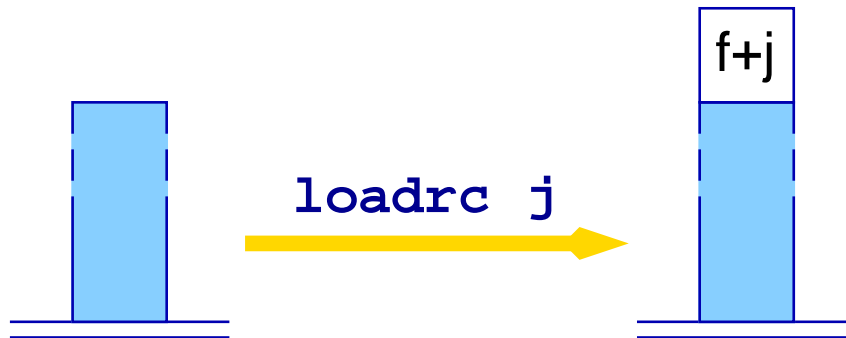
Lokaalsetele muutujatele ja formaalsetele parameetritele ligipääs toimub relatiivselt registri **FP** suhtes:

$$\text{code}_L x \rho = \begin{cases} \text{loadc } j & \text{kui } \rho x = (G, j) \\ \text{loadrc } j & \text{kui } \rho x = (L, j) \end{cases}$$

Käsk `loadrc j` leiab **FP** ja `j` summa:

FP f

FP f

`SP++;`

`S[SP] = FP + j;`

Funktsioonid

Analoogselt käskudega `loada j` ja `storea j` toome sisse käsud `loadr j` ja `storer j`:

$$\begin{aligned} \text{loadr } j &= \text{loadrc } j \\ &\quad \text{load} \\ \text{storer } j &= \text{loadrc } j \\ &\quad \text{store} \end{aligned}$$

`return`-lausele vastab väärtuse omistamine muutujale suhtaadressiga `-3`:

$$\begin{aligned} \text{code } (\text{return } e;) \rho &= \text{code}_R e \rho \\ &\quad \text{storer } -3 \\ &\quad \text{return} \end{aligned}$$

Funktsioonid

Näide:

```
int fac(int x) {
    if (x ≤ 0) return 1;
    else return x * fac(x - 1);
}
```

Siis $\rho_{fac} = \{x \mapsto (L, 1)\}$ ja emiteeritav kood on:

<code>_fac:</code>	<code>enter 7</code>	<code>loadc 1</code>	<code>A: loadr 1</code>	<code>mul</code>
	<code>alloc 0</code>	<code>storer -3</code>	<code>mark</code>	<code>storer -3</code>
	<code>loadr 1</code>	<code>return</code>	<code>loadr 1</code>	<code>return</code>
	<code>loadc 0</code>	<code>jump B</code>	<code>loadc 1</code>	<code>B: return</code>
	<code>leq</code>		<code>sub</code>	
	<code>jumpz A</code>		<code>loadc _fac</code>	
			<code>call 1</code>	

Kogu programmi transleerimine

Abstraktse masina olek enne programmi käivitamist:

$$SP = -1 \quad FP = EP = 0 \quad PC = 0 \quad NP = \text{MAX}$$

Olgu $p \equiv \text{vars } fdef_1 \dots fdef_n$, kus $fdef_i$ on funktsiooni f_i definitsioon ja üks defineeritud funktsioonidest on nimega `main`.

Emiteeritav kood koosneb järmistest osadest:

- funktsioonide definitsioonidele $fdef_i$ vastav kood;
- globaalsetele muutujatele mälu reserveerimine;
- funktsiooni `main()`; väljakutse kood;
- käsk `halt`.

Kogu programmi transleerimine

```

code  $p \ \emptyset$  =   enter ( $k + 6$ )           pop
                  alloc ( $k + 1$ )         halt
                  mark                     $\_f_1 : \text{code } fdef_1 \ \rho$ 
                  loadc  $\_main$            ...
                  call  $\emptyset$             $\_f_n : \text{code } fdef_n \ \rho$ 
    
```

$kus \ \emptyset$ = tühi aadresskeskkond
 ρ = globaalne aadresskeskkond
 k = mälu globaalsetele muutujatele